

N:o 165.

Af herr **J. Bromée** m. fl., om upphäfvande af tullen å »fläsk,
andra slag».

Under alla riksdagar sedan 1888, då lifsmedelstullarne pålades, har det i motioner och anföranden påvisats, huru ojemna och tryckande dessa tullar äro för synnerligast de mindre bemedlade samhällsklasserna och särskildt hvad fläsktullen vidkommer. Genom sistlidne Riksdags beslut blef visserligen denna tull nedsatt till halfva beloppet mot hvad den var från 1888, men sedan beslutet om denna nedsättning fattades hafva åtskilliga omständigheter inträffat, som gifva ytterligare anledning till denna tulls totala afskaffande. I motion n:o 10 till 1891 års Riksdag har jag Bromée påvisat, att importen af amerikanskt fläsk i stället för att minskas, såsom anhängarne till denna tull påstodo, tvärtom ökats, att ensamt fläsktullen för år 1890 uppgick till den betydande summan af 1,800,000 kronor, samt att tullen sålunda hvarken kunnat hindra importen eller i ringaste mån kunnat upphjelpa den inhemska fläskproduktionen. I motionen n:o 42 vid förra lagtima riksdagen påvisades, att fläsktullen likasom spanmålstullarne *uteslutande* pålades såsom skyddstull och *icke* såsom finanstull; men, då såväl importen hellre stigit än minskats sedan tullen pålades, och fläsket hela tiden och nu synnerligast stått och står högt i pris, så kan väl tullen såsom skyddstull icke på något sätt försvaras.

De omständigheter, som nu ytterligare och kraftigare tala för fläsktullens borttagande, äro synnerligast tvenne. Den ena att jemväl de mindre bemedlade och den egentliga arbetsklassen, hvilka äro de, som nästan uteslutande använda det importerade amerikanska fläsket såsom den

billigaste och mest närande föda de kunna skaffa sig, hafva pålagts ökade bördor, nog dryga efter förmåga och bärkraft, till landets försvar.

Den andra omständigheten är, att befolkningen i Norrland, dels de derstädes bofasta och dels de från andra delar af landet invandrade arbetare, hvilka förbruka den hufvudsakligaste andelen af förutnämnda importerade vara, nu i år äro ännu mera i behof deraf till följd af den missväxt å säd, som der inträffat, en missväxt, som är så känbar, att fara för hungersnöd i flera trakter uppstår.

Under sådana förhållanden, och då det är känt att omförmälda tull nästan uteslutande drabbar Norrland och de allra fattigaste klasserna af befolkningen derstädes, så torde med skäl kunna ifrågasättas, huruvida det är billigt och rättvist att särskildt beskatta dessa med tull på ett för dem så nödvändigt födoämne som fläsk.

Med anledning af hvad vi här anfört tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen ville upphäfva tullen å fläsk, andra slag.

Stockholm den 28 januari 1893.

J. Bromée.

J. E. Schöden.

J. Nordin.

S. J. Kardell.

E. Norman.

J. A. Lundström.
